

# Гарна хатка у курчатка

Умаленького курчатка

Біля кладки – біла хатка,

А від хатки до дороги

Стежка стелиться під ноги.

Із розчинених воріт

Вируша курчатко в світ.

Йде, а сонечко згори

Заглядає у двори,

Розсипає по лужку

Квіти в жовтому пилку.

– От якби,– зітха курчатко,–

Колір цей мені у хатку.

А стежиночка в'юнка

Далі й далі утіка –

Між травицею-травною,

Між зеленою, густою.

– От якби,– зітха курчатко,–

Колір цей мені у хатку.

Тут стежиночка мала

До струмочка довела.

А в струмочку небо синє

В кожній світиться краплині.

– От якби,– зітха курчатко,–

Колір цей мені у хатку.

Ось, нарешті, і лісок,

І зозулин голосок –

На галявці, на осонні,–

Спілі ягоди червоні.

– От якби,– зітха курчатко,–

Колір цей мені у хатку.

Далі пагорбок, пеньок,

Під пеньком товстун грибок

У коричневій шапчині

Став на варті при стежині.

– От якби,– зітха курчатко,–  
Колір цей мені у хатку.  
Так ішло воно, дивилосьь,  
Доки добре натомилосьь.  
Через поле, через сад  
Повернулося назад.  
А як сонечко зайшло,  
Спати в ліжечко лягло.  
Тук! – прокинулось курчатко.  
Вийшло. Глядь – оце так хатка!  
Засміялося: – Чудова!  
Вже не біла – кольорова!  
Як же звуться кольори?  
Запитаю в дітвори.  
Хто зуміє їх назвати,  
Буде в хатці гостювати.